

Het Laagland

Gewoon held (8+)

SUPERHELDEN RAKEN UIT HUN FLOW IN ENERGIEKE JEUGDVOORSTELLING

Wendy Lubberding

8 december 2018

Gezien op 7 december 2018, Schouwburg de Domijnen, Sittard

De superheld. Het Laagland ziet hem/haar als een archetype van deze tijd, en daar hebben Lennart Monaster en zijn team een punt. Ook al hebben we niet allemaal ineens bionische bicepsen als skippyballen of het vermogen om met een priemende wijsvinger de tijd te bevragen intussen wel steeds meer bovenmenselijks van onze lijven en hersens. Zo snel als d

van onze laptops en smartphones toeneemt, zo snel moet ook de mens mee evolueren. En I moet daarin ook mee. Van Citotoets naar pianotalentklasje en van selectietraining naar niefeest: geen wonder dat er weleens een circuitje doorbrandt. Is dat wat we willen, vraagt Ge

Op het dak van een wolkenkrabber hebben vier echte superhelden hun zenuwcentrum (vormgegeven door Hibma). Ze hebben een meldingsbord met knipperende lampjes, een schotelantenne en een knalgele telouderwets krullende draad. Van hieruit springen, duiken, en rennen ze de wereld rond om rampspoed af ieder gebruikmakend van een eigen superkracht: Aquagirl (Kiki van Aubel) zwemt supersnel door alle waterleidingbuizen en blust elke brand, Brainman (Gijs Nollen) leest gedachten en verandert ze als dat m Rewind Rover (Folmer Overdiep) spoelt de tijd terug en Future Fist (Aafke Buringh) geeft je een klap in h door je de toekomstige gevolgen van een verkeerde beslissing te laten zien.

Bovenop hun wolkenkrabber staan ze boven het gewone leven en met hun krachten komen ze buiten de g paden. De spelers hebben les gehad van de Nederlands kampioen thaiboksen en dat is terug te zien in de sprongkracht en explosieve wendbaarheid van de spelers; ze springen als de helden in een Japanse actiet een enorme boog van het dak. Vooral de flikflaks van Van Aubel zijn aanstekelijk. De vechtsportesthetiek vinden in de brutale en humoristische kostuums van Liesje Knobel, die Buringhs Future Fist niet alleen e bokshandschoen aanmat, maar haar ook heeft uitdost in een pak waarvan de top bestaat uit een omgekeerde bokstersbroek, met glimmend oranje-gouden vlammen die wapperen bij elke actie.

Aanvankelijk staan de helden allemaal in hun kracht en lossen ze met veel plezier de ergste problemen op erbij aan. De voorstelling neemt de tijd om ze te introduceren. Maar het aantal meldingen stijgt plots in s de helden raken uit hun flow. Aquagirl begint te lekken uit haar ogen, al haar veerkracht stroomt eruit. Br stuurt alleen nog maar negatieve, zelfdestructieve gedachten naar hun hoofden en de Rewind Rover spoel poging contact te maken met zijn zoon per ongeluk de tijd terug tot in het dinotijdperk.

Maar het is op dit punt dat de voorstelling ook aan helderheid inboet. Het is niet helemaal duidelijk waar een begrafenisdienst voor Future Fist wordt gehouden. De paniek van de personages als ze het tempo niet kunnen houden maakt de vele plotlijntjes lastig te volgen in dit deel, al bevat het met de opgedoken schat Aquagirl en de wandelende vingers van de Rewind Rover (ze heupwiegen met veel swag op hiphopklassie Delight) wel een paar welkome verstilde fragmenten. Ja, er moet tijd zijn om te spelen, om bij je geliefden

Gelukkig herpakt de groep zich en keert de aanstekelijkheid van het begin daarna weer wat terug. De vraag overeind of we wel mee moeten in dat hoge tempo van capaciteitsvergroting. Want een superkracht heeft ze werkt maar een kant op. Rewind kan niet anders dan bij elke fout verder terug in de tijd, en werkt zichzelf ook tegen. Het geloof in de kracht van je geest heeft ook nadelige uitwerkingen, want hoe sterk moet je zijn angstdenken te weerstaan? Het maakt je sterker als je niet steeds hoeft uit te blinken.

Je kunt alleen gebruik maken van de krachten die jou speciaal maken als de omstandigheden dat ook toes niet wordt overvraagd, als je de juiste mensen om je heen hebt, als je je mag terugtrekken en als je vrij kunt wat je is gegeven. Deze propvolle, energieke jeugdvoorstelling laat dat zien en biedt daarmee een tegenwicht prestatie maatschappij, het moeten-moeten-moeten van school en sport en muziekles.

Foto: Joost Milde

ELDERS

Nog geen andere recensies

